

14th December 1959] [Sri P. Kakkan]

(4) The work of constructing the head sluice to the Vettu-voikai at mile 7—0—620 left Bank of Vadavar has been sanctioned under the Special Minor Irrigation Programme for Rs. 11,000 and the work is nearing completion. This will relieve the submersion of the fields under the 'Kallidaikuttai' channel.

(5) The Kallidaikuttai channel is reported to have been silted up to mile 3—1—0 from the head. This was noticed during the last closure period as there was no complaint of scarcity during the last irrigation season. Necessary action has been initiated by the Executive Engineer to remove the silt in the coming closure period.

It has also been reported that there was no drainage congestion in the ayacut and that there was no delay in transplantation and consequent damage to tender paddy crops due to floods.

From this statement, it will be seen that there is no failure on the part of the Government to desilt the Kallidaikuttai channel and to provide necessary drainage facilities, as pointed out by the hon. Member.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE PRESS AND REGISTRATION OF BOOKS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959^a.

MR. SPEAKER: The question is—

That leave be granted for the introduction of the Press and Registration of Books (Madras Amendment) Bill, 1959.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

V.—GENERAL DISCUSSION ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1956-57.

MR. SPEAKER: We now take up the demands for grants for excess expenditure in the year 1956-57, for general discussion. Sri M. Kalyanasundaram will now speak. For how long does the hon. Member want to discuss these?

SRI M. KALYANASUNDARAM: Half an hour will be more than enough, Sir. இந்தச் சிலவு பூராவும் 1956-57-ல்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th December 1959]

செய்யப்பட்டது. நம்முடைய சபை வோட்டு அளித்து அனுமதித்ததற்கு அதிகமாக இலாகாக்கள் செலவு செய்ததன் காரணமாக, பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சுக்கு இணங்க இந்த மான்யக் கோரிக்கைகள் இப்பொழுது இந்தச் சபை முன்பு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் முக்கியமாக சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களின் கவனத்திற்கு, குறிப்பாக நிதி இலாகா, நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு சில யோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்ட தொகை நியாயமான செலவாகவும் இருக்கலாம். அந்தச் செலவினுடைய தன்மையைப்பற்றி நான் அதிகமாக புரிந்துகொள்ள முடியாத காரணத்தினால் அது பற்றி என்னால் அதிகம் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் பட்ஜெட் தயாரிப்பதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு குறைபாட்டை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், நிதி இலாகாவின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அந்த வருஷத்தில் இருந்தது 45 மான்யக் கோரிக்கைகள். அதில் 36 கோரிக்கைகளில் அனுமதிக்கப்பட்ட தொகையை செலவு செய்ய முடியாமல் அதிகமாக மிச்சமாக இருந்தது. மிச்சமாகியிருப்பதும், பெரும் அளவுக்கு மிச்சமாகியிருக்கிறது. ஒரு வேளை இந்த வருஷம் ராஜ்ய பரிவினை என்ற காரணமாக இருக்கலாம். அனுமதிக்கப்பட்ட தொகைக்கு அதிகமாகச் செலவாகி இருக்கிறது. இது எதனால்? செலவு நியாயமா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிட வரவில்லை. அது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். ஆனால், அனுமதிக்கப்பட்ட தொகைக்கு அதிகமாகச் செலவழிப்பது என்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது. அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கும் அளவில், எட்டளிக்கப்பட்ட தொகைக்கு உள்ளேயே செலவழிக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில், Public Accounts Committee செய்து இருக்கக்கூடிய குறிப்பை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

‘Excesses over Voted Grants are unconstitutional and every effort should be made to avoid them by properly regulating expenditure or by obtaining additional funds in time.’

என்று பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளே மறுபடியும், இந்த சபைக்கு வந்து அதிகக் தொகையை வோட்டு வாங்கி இருக்க வேண்டும். அல்லது, அதிகமாகச் செலவு ஆகாத முறையிலே, பார்த்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது, இது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று. கவர்னர் பிரசங்கத்தை பகிஷ்கரிப்பதை விட இது தவறானது. இதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. நிதி இலாகா தங்கள் விளக்கத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால்,

‘The appropriations originally provided for in the Budget Estimate cannot be expected to tally entirely with the actuals and excesses under some Grants are inevitable.’

அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணாகச் செலவு செய்வதைத் தவிர்த்து முடியாதது என்று நிதி இலாகா சொல்வதில்தான் நான் வருந்த

14th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டியிருக்கிறது. ஆமாம், அரசாங்க இலாகாவில் வேலை செய்பவர்களும் மனிதர்கள் தாம். முனைபிசகாமல் திட்டம் வகுக்க முடியாதுதான்; செலவு செய்ய முடியாதுதான். ஆனால், விளக்கத்தில் காணும் மனோபாவம் என்ன? 'Excesses under some Grants are inevitable.' தவிர்க்க முடியாது என்கிற மனோபாவம் இலாகாவிலேயே இருந்தால், பட்ஜெட் தொகைக்கு உட்பட்டு செலவழிக்கிறோமா என்பதை எப்படிச் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது? 1956-57-ல்தான் இந்த நிலை என்று இல்லை. இதற்கு முன் எப்படி, பின்னால் எப்படி? அதற்குமேல் இப்பொழுது, அபிவிருத்தி இருக்கிறதா என்பதையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வராமல் இருக்க முடியவில்லை. 1954-55-ல் எட்டு கிராண்டுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை அதிகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது; மொத்தம் 19 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1955-56-ல் ஆறு கிராண்டுகளின் தொகை அதிகமாகியிருப்பது கிட்டத்தட்ட மூன்று கோடிப் பக்கமாக இருக்கிறது. 1956-57 தான் நாம் இப்போது விவாதிப்பது. 1957-58-ஐப் பார்த்தாலும் தற்போது சரியான விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை—அபிவிருத்தி ஒன்றும் இல்லை; ஒன்பது கிராண்டுகளில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகைக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேட அளித்த தொகை பூராவும் செலவழிக்க முடியாத காலத்தில், வேறு செலவுக்கு ஒதுக்கலாம் என்ற முறையைக் கொண்டுவருவதில் அசிரத்தை இருக்கிறது. பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையைச் செலவழிக்கும் முறையை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் முறையாகக் கண்காணிக்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்; அதற்காக பட்ஜெட் மானியுவல் போட்டு அதன்படி செய்கிறார்கள். இலாகாக்கள் தாங்கள் அந்தக் கடமையிலிருந்து தவிராமல் இருந்து எந்த நோக்கத்திற்கு செலவிட வேண்டும் என்று இந்த சபை தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறதோ, அப்படிச் செய்தால் தான், அந்தக் காரியங்கள் நிறைவேறும்.

சட்டப்படி இருக்கிற ஒரு குறைப்பாட்டைத் தவிர்க்க கண்டின் ஜன்ஸி பண்டில் ஒதுக்கப்படலாம் என்று பப்ளிக் அக்ளெண்ட்ஸ் கமிட்டி சிபாரிசு செய்து இருக்கிறது. துரதிர்ஷ்டவசமாக அந்த சமயத்தில், ரிபோர்ட் தயாரானபொழுது, நான் உடல் நிலை காரணமாக கமிட்டி கூட்டத்திற்கு வரமுடியவில்லை. நான் அந்த கோட்பாட்டை ஆதரிக்காது இருப்பவன். 75 லட்ச ரூபாயாய் இருந்ததை 150 ஆக உயர்த்த இந்த சபை அனுமதித்தபோதும், அந்த சமயத்திலும், சட்ட சபையில் நான் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக எங்கள் கருத்தை எடுத்துச்சொல்ல முடியவில்லை. கண்டின்ஜன்ஸி பண்டுக் கொடுத்து சட்டத்தில் இருக்கும் குறைப்பாட்டை நிவர்த்திக்கலாம். இருந்தாலும் செலவழிக்கும் விஷயத்தில் இலாகாக்கள் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்முடித்தனமாக இருக்கக்கூடாது.

ஒதுக்கிய தொகைக்கு அதிகமாக செலவழித்து விட்டு, பப்ளிக் அக்ளெண்ட்ஸ் கமிட்டி முன் வைத்து, ஒரு குறிப்பும் எழுதுகிறார்கள். ஜாக்கிரதையாக இருந்திருக்கக்கூடாதா? பப்ளிக் அக்ளெண்ட்ஸ் கமிட்டி அறிக்கைகளில் இலாகாக்கள் போதுமான

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th December 1959]

மரியாதை செலுத்துவது இல்லை. அந்தக் கமிட்டிக்கு முன் வரும் போதும், அவர்கள் போதுமான விவரங்களோடு வருவதில்லை. பதில்களைப் பாருங்கள். இந்த அதிகச் செலவை எதிர்பார்த்திருக்க முடியுமா? அதிகச் செலவாகும் தொகைகளை முன்கூட்டிய எதிர்பார்த்து இருக்க முடியுமா? சில இனங்களை எடுத்துப் பாருங்கள். போலீஸ் மானியத்தில் அதிகச் செலவானதற்குப் பதில் '21 vehicles were condemned and an equal number of vehicles were purchased.'

போலீஸ் இலாகாவிற்கு வேண்டிய வண்டிகள் எதிர்பாராத செலவா? இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 21 வண்டிகள் பழசாகி விட்டது, அதற்கு வேறு வண்டிகள் எதிர்பார்க்க முடியாத செலவா? இந்த சமாதானத்தை எப்படி ஒத்துக்கொள்வது? புதிய வண்டிகளுக்கு அவசியம் இருந்திருக்கலாம். பழைய வண்டிகள் லாயக்கற்றுப் போய் இருந்திருக்கலாம். அந்தச் சிலவுதியாயமாக இருக்கலாம். நான் கேட்பது, இது எதிர்பார்க்காததா?

அதே போன்று இன்னும் ஜெயில் டிபார்ட்மெண்டில் பார்த்தால், விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். விலைவாசி ஏறுவது நிச்சயமாக இருந்து வருகிறது. இதை 5, 6 வருஷங்களாகப் பார்க்கிறோம். விலைவாசி ஏற்றம்பற்றிச் சொல்ல ஸ்டாடிஸ்டிகல் டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் அப்போதைக் கப்போது வெளியிடப்படுகிறது. கைதிகளுக்கு உணவுப் பொருள்கள் போடுவது அவ்வளவு கஷ்டமான வேலை என்று நான் கருதவில்லை. அது மனித முயற்சிக்கு அப்பாற்பட்டது என்று சொல்லப்படும் சமாதானத்தை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

சமீப காலத்தில், இந்த சபையில் ஆளும் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், இலாகாக்களிடத்தில் ஒரு அகிரத்தை ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது, பட்ஜெட் தொகைக்கு உட்பட்டு செலவழிக்க வேண்டும் என்பதில். இதற்குக் காரணம் மந்திரிகளுடைய உற்சாகம்கூட காரணமோ என்னவோ? செலவானால் பாதகமில்லை, சபையில் அங்கீகாரம் பெற்று விடலாம் என்று மந்திரிகள் இருந்து, அதனால் இலாகாக்களில், அகிரத்தை ஏற்பட்டிருக்குமோ என்னவோ. அதனால்தான் இந்த 5, 6 வருஷங்களில் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகைக்கும், செலவாகும் தொகைக்கும் சம்பந்தமே இல்லாமல், நிர்வாகத் திறமை தளர்ந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டும் என்றுதான், இதில் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்து, விவாதம் நடத்தி, அதன் மூலம் விஷயங்களை இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1956-57 என்பது தேர்தல் வருஷம். அதாவது ஜெனரல் எலெக்ஷனுக்கு முந்திய வருஷம். அப்படி எலெக்ஷன் வரக்கூடிய காலத்தில் அடுத்த எலெக்ஷனிலேயும் அமைச்சர்கள் தாங்களே மறுபடியும் பதவிக்கு வருவோம் என்ற எண்ணம் இருக்கும். அப்படி இருக்கவேண்டியதும் நியாயம்தான். அதைவிட மேல் பதவிக்கு வருவதற்குக்கூட அவர்களுக்கு எண்ணம் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையும் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டியதும் அவசியம்தான். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கையுடன் வேலை செய்ய

14th December 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டியதும் அவசியம்தான். ஆனால் செலவு செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே பெரிய செலவுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். எலக்ஷனுக்கு முன்னதாக அப்படி அதிகப்படியாக செலவு செய்வது என்பது சரியான காரியம் அல்ல. இம்மாதிரி தேர்தலுக்கு முன்னால் சுமார் நான்கு கோடி ரூபாய் பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. தேர்தல் பிரசாரத்திற்குச் சாதகமாக அந்த சமயத்தில் இவ்வளவு செலவு செய்து ரோடு போடுவது, பாலம் கட்டுவது இம்மாதிரியான அதிகப்படியான செலவுகளைச் செய்வதற்கு அனுமதிக்கிறார்களோ என்றுகூட நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர்கள் உப தேர்தல்களில் செய்யும் பிரசாரத்தைப் பார்த்தால் இப்படி வேலைகளை யெல்லாம் செய்கிறோம் என்று சொல்லி பிரசாரம் செய்வதற்கு எள்கரியமாக இருக்கிறது என்று செலவு செய்கிறார்களோ என்றுகூட நினைக்க வேண்டியதாகயிருக்கிறது. உபதேர்தலுக்கு செய்யக்கூடிய பிரசாரமே பிரமாதமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக திருச்சியில் முனிசிபல் எலெக்ஷன் நடந்தது. முனிசிபாலிட்டியில் ரிசர்வாயர் கட்டுவதற்காக அந்த எலெக்ஷன் சமயத்தில் அங்கு முதலமைச்சர் வந்து அதற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்டினார். ஆனால் அதன் பிறகு அதாவது அஸ்திவாரக்கல் நடப்பிறகு இது வரையிலும் அங்கு ரிசர்வாயர் கட்டியதாக தெரியவில்லை. ஆகவே இப்படி அஸ்திவாரக்கல் நடுவதெல்லாம் எலெக்ஷன் காரியங்களை உத்தேசித்துத்தான் நடப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆகவே இப்படியெல்லாம் பிரசாரத்திற்காக செலவு செய்யப்படுவதை நிறுத்திவைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரசாரத்திற்காக வேண்டி செலவு செய்யப்படுவதை வைத்துக்கொண்டு பட்ஜெட்டை அலட்சியப் படுத்தக்கூடாது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1956-57-ம் வருஷத்தில் அதிகப்படியாக செலவு செய்ததை அனுமதிக்க இப்பொழுது அனுமதி கோரப்படுகிறது. மூன்று வருஷம் கழிந்து இவ்வளவு காலம் கடந்து இதைக் கொண்டுரவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவ்வளவு காலமும் இதைப்பற்றி ஏன் எடுத்துச்சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவ்வளவு காலம் இருந்து கேட்டுவிட்டு ராமாயணத்தைப்பற்றி தெரியவில்லை என்பதுபோல் இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : ராமாயணத்தைப்பற்றி தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்வளவு தூரம் கேட்டுவிட்டு சீதை ராமனுடைய மனைவியா அல்லது ராவணனுடைய மனைவியா என்பதுதான் தெரியவில்லை.

[14th December 1959]

MR. SPEAKER : அவர் என்ன சொன்னார் என்பது என் காதில் விழவில்லை. அதனால் அதைப்பற்றி குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மேற்கொண்டு தொடங்கிப் பேசுங்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : அதிகப்படியாக செலவு செய்திருப்பதை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது அனுமதி கோரப்படுகிறது. இம்மாதிரி அதிகப்படியான செலவு செய்த பிறகு அதை அனுமதிக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட மானியத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பொதுக் கணக்கில் சேராத செலவுகளை இப்பொழுது அனுமதிக்கக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதை இவ்வளவு காலம் கடந்து கொண்டு வருவதன் காரணம் என்னக்குப் புரியவில்லை. இதற்கு முன்னதாக எவ்வளவோ சப்ளிமென்டரி க்ரண்டுகள் எல்லாம் கொண்டுவந்து அனுமதி கேட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுதெல்லாம் இதையும் கொண்டு வராமல் இப்பொழுது காலம் கடந்து கொண்டுவரவேண்டிய காரணம் என்ன? என்ன எண்ணத்துடன் இப்படிக் கொண்டு வந்து கேட்கிறார்கள் என்பதை என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு செலவுகளைப் பார்த்தாலும் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடிய செலவுகளாகத்தான் தோன்றுகிறது. சாதாரணமாக தேர்தல் காலத்தில் என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். பல்வேறு வேலைகளுக்கு அவர்களை உபயோகித்திருக்கக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடிய செலவுகள்தான். ஆனால் அவற்றைக்கொடுக்க எவ்வளவோ காலதாமதம் ஆயிற்று என்பது நமக்கு எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவைகளையெல்லாம் முன்னதாகவே எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். தேர்தல் காலங்களில் அவர்கள் ஓவர் டைம் வேலை செய்ததால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியாக பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்திருக்கும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாதா? தெரிந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட செலவை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டியதுதானே. அவர்களுக்கு அப்படி காலம் தாழ்த்திக் கொடுக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? அப்படித் தெரிந்திருந்தால் இவ்வளவு நாட்கள் தாமதித்து சட்டசபையை அலைக் கழிப்பானேன், அல்லது எங்கேயும் அலக்கழிப்பானேன்? ஆகவே இப்படியெல்லாம் எதிர்பார்த்து செலவு செய்யக்கூடிய செலவுகளைத் தான் அதிகப்படியாக செலவு செய்துவிட்டு அனுமதி கோரப்படுகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட செலவுகளுக்கு காலா காலத்தில் அனுமதி கோராமல் இருந்ததற்கு சர்க்கார்மீது நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. இப்பொழுது அனுமதி கோரப் பட்டிருக்கும் செலவுகளைப் பார்த்தால், அந்தச் செலவுகளுக்கு வேண்டிய சரியான விவரங்களைக் கொடுக்கவில்லை என்பது ஒரு முக்கியமான குறை. பொதுவாகச் சொன்னால் இம்மாதிரியான செலவுகளுக்கு பொதுவாக விவரங்களைக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவரங்களைக் கொடுக்காமல் இப்படிப்பட்ட செலவுகளை என் சட்டசபைக்குக் கொண்டுவந்து அனுமதி கோர வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். சாதாரணமான

14th December 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

செலவுகள் கொஞ்சம்தான் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட செலவுகளை சட்டசபையின் அனுமதிக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஏனென்றால் கொஞ்சம்தான் அதிகம் அதனால்தான் விவரம் கொடுக்கவில்லை என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அந்த இலாகா ஏன் விவரங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அதன் காரணம் என்ன வென்பது தெரியவில்லை. அதே போல சிவில் வொர்க்ஸ் என்ற தலைப்பின்கீழ் “Excess is mainly due to the purchase of large quantity of stock materials” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பப்ளிக் வொர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் என்பது பப்ளிக் வேல்ட் டிபார்ட்மென்ட் என்ற பெரிய குற்றச் சாட்டு ஏற்கெனவே வாழ்க்கையில் இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட செலவுகள் எல்லாம் அவசியமாக அதிகப்படியான ஸ்டாக் தேவையில்லாமல் வாங்கி விடுவதற்கு யிருப்பார்கள் என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவே இப்படி யெல்லாம் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் அதிகப்படியாக அவசிய செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால்தான் விவரம் செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதனால்தான் விவரம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்களோ என்னவோ? ஆகவே ஏன் விவரம் கொடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சாட்டுகிறேன். மூன்று வருஷங்கள் கழித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய செலவுகளுக்கு ஏன் விவரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இப்படி கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவு செய்துவிட்டு அதிலும் விவரங்கள் கொடுக்காமல் அவைகளுக்கு அனுமதி கேட்டால் எப்படி அனுமதி கொடுப்பது என்பதுதான் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன். கனம் கலியாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டார், இப்படிச் செலவு செய்து வருவதால் இலாகாக்கள் நம்மை அலட்சியம் செய்கிறார்கள் என்று. அப்படி அலட்சியம் செய்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். நான் சொல்வேன், இலாகாக்கள் துணிச்சலாக இப்படி செய்கிறார்கள் என்று. அமைச்சர்கள் அதிகமாக துணிச்சலுடன் இருப்பதோடு இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு இப்படி செலவு செய்வதற்கு துணிச்சலாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்வதுவேன். தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி பலம் இருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு எதை வேண்டுமானாலும் செலவு செய்யலாம், அவற்றிற்கு அனுமதி கிடைத்துவிடும், அதை அமைச்சர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்ற துணிச்சல் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். எதைக் கொண்டுபோனாலும் அமைச்சர்கள் சட்டசபையில் அனுமதி வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்ற துணிச்சல் அவர்களுக்கு இருப்பதால்தான் விவரங்கள் கொடுக்காமல்கூட அதிகப்படியான செலவுகளுக்கு அனுமதி கோர வருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு துணிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது, சந்தர்ப்பம் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் காலங்களில் என்ன சொல்லி வந்தார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. சர்க்கார்

[Sri P. S. Chinnadurai] [14th December 1959]

செலவு செய்வதையெல்லாம் அங்கத்தினர்களுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார். இப்படி ஏற்கனவே செலவு செய்துவிட்டு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு இங்கு அதற்கு அனுமதி வாங்கிவிடலாம் என்று செலவு செய்துவிட்டு இங்கு வந்து அனுமதி வாங்கிக்கொள்வதுதான் எதிர்கட்சிக்காரர்களுடைய அனுமதி பெற்றுச் செலவு செய்வதற்கு அர்த்தமா என்று கேட்கிறேன். தேர்தல் காலத்தில் இப்படிச் சொல்லிவந்தால் அதை ரூபகப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அதைப்பற்றி இப்பொழுது இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். எந்த மானியத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் இப்படியெல்லாம் அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படுகிறது. அதிகப்படியாக செலவு செய்வதற்கு அனுமதி வாங்கிவிடலாம் என்ற முறையில் இங்கே கொண்டு வரப்படுகிறது. அதனால்தான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக செலவு செய்தவை களுக்குக்கூட விவரங்கள் கொடுக்காமல்கூட அனுமதி கேட்கப் படுகிறது. இப்படிப்பட்ட முறை நல்லது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நினைப்பு இருப்பதும் நல்லது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் துணை மானியக் கோரிக்கையின்மீது இரண்டொரு கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். துணை மானியக் கோரிக்கை ஏறத்தாழ மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1956-57-லது ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டம் இங்கே அவையில் தெரிவிக்கப்பட்டபோது ஏறத்தாழ 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைவிட போட்ட திட்டத்தைவிட—மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்கு அதிகம் செலவுநீக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு இப்போது அது அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக துணை மானியக் கோரிக்கை கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. உண்மையாக அரசாங்கம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கிற நேரத்தில் சரியான புள்ளி விவரத்தைத் தயாரித்துத் தருவதாக இது கோற்றுவிக்கவில்லை. எதிர்பாராத செலவு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுமானால் அதைச் சரி செய்வதற்காக என்று முன்பு அரசாங்கம் கண்டிஷன்ஸி பண்டு என்று 75 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருந்தார்கள். இப்போது அதுவும் 150 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அதற்கும் அதிகமாக எதிர்பாராத செலவு என்று 3 கோடி அளவு ஏறத்தாழ செலவு செய்துவிட்டு துணை மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போதே சரியான புள்ளி விவரப்படி தயாரிப்பது இல்லையோ என்கிற ஐயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதுவும் அவசியமான செலவு ஏற்பட்டது என்று எடுத்துக் காட்டி அந்தச் செலவை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தடை ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆனால் செலவுக்குச் சரியான காரணமும் கொடுக்கப்படாத நேரத்தில் இப்படிப் போட்ட திட்டத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு

14th December 1959] [Sri K. Anbazhagan]

ஆவதில் இருந்து சரியான புள்ளி விவரம் ஆரம்பத்திலேயே தயாரிக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒன்று.

1956-57-ம் ஆண்டில் சில இனங்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் பூரணமாகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்பதையும் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக காபிடல் அவுட்லே அன்ட் அக்ரிகல்சர் என்கிற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முழுவதும் செலவழிக்கப்படாமல் அது அப்படியே மிச்சமாகியிருக்கிறது. அதுபோல் காபிடல் அவுட்லே அன்ட் பாரஸ்ட் என்ற தலைப்பில் 54 சத விதிகம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. லாண்டு ரெவின்யூ இலாகாவில் 66.9 சத விதிகம் அதாவது 67 சத விதிகம் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியல் டெவெலப்மெண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 55 சத விதிகம் செலவழிக்கப்படாமல் நின்றிருக்கிறது. இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் வீண் செலவு செய்யாமல் அரசாங்கம் சிக்கனமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை குறைத்து மதிப்பிட வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தினால் அல்ல. எவ்வளவு செலவாகுமோ அதற்கும் மேலாக அதிகமாகவே நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்போது தேவைக்கும் அதிகமாக புள்ளி விவரங்களை தயார் செய்து சமர்ப்பிக்கிற மனப்பான்மை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

அகவே தேவைக்கு அதிகமாகவே செலவிடுவதற்கான புள்ளி விவரங்களைத் தயாரித்துக் கொடுக்கிற மனப்பான்மையும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. கோரிப் பெற்ற செலவு விவரங்களுக்கு அதிகமாகவும் செலவழித்துவிட்டு பின்பு துணை மானியம் கோரிப் பெறலாம் என்கிற மனப்பான்மையும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. குறிப்பாக ஸ்டேஷனரி அன்ட் பிரிண்டிங் என்ற இனத்தில் அரசாங்கம் 1956-57-ல் எவ்வளவு கோரிப் பெற்றதோ அதைவிட 42 சத விதிகம் அதிகமாகவே செலவிட்டிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு அனுமதி பெற்று 1½ ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறது. இப்படி குறிப்பிட்ட தொகையில் இருந்து அதிகம் சில துறைகளில் செலவிட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்குமானால் வரவு செலவுத் திட்டம் என்று அவர்கள் தயாரிப்பதற்கும், தயாரித்து இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்கும், சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி விவாதித்து அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் எவ்வளவு நியாயமான மதிப்பு அளிக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இங்கத் துணை மானியக் கோரிக்கை எவ்வளவு நியாயமானதாக இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்வது நம்முடைய எதிர்காலத்தைப்பற்றி பல ஐயப்பாடுகளை உண்டாக்குகின்றன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று நான் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால் கோர்தலுக்கு முகல் அண்டு காலத்தில் முன்பாக நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் தீர்மானிக்கப்பட்டதற்கு மாறாக அதிகமான ஏற்றத் தாழ்வுகளை வாவு செலவு திட்டத்தில் உண்டாக்குவோமானால் அது நல்லதொரு ஜனநாயகப் பண்புக்கு உகந்ததா

[Sri K. Anbazhagan] [14th December 1959]

என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தேர்தல் காலத்தில் போட்ட புள்ளி விவரங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிற அரசாங்கம் என்றால் அதைக் கண்டு மாற்றுக் கட்சிகள் ஐயப்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. மிக நல்ல கண்ணியமான அரசாங்கம்தான் இந்த ஆட்சியை நடத்துகிறார்கள் என்றாலும் தேர்தல் காலத்தில் அதிகமாகச் செலவு செய்வதாவது இருந்தால் அது கட்சி நோக்கத்தோடு தான் செய்யப்படுகிறது, ஜனநாயக முறைக்கு ஏற்றதல்ல, மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது என்று கருதுவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இனி அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு இடம் இல்லாமல் நிதி அறிக்கையை வழங்கப்படுகிற காலத்திலேயே போடுகிற திட்டங்களை எல்லாம் கவனித்து சரியான முறையிலே புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும், பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இனியாகிலும் போடும் திட்டத்திற்கு அதிக ஏற்றத் தாழ்வு இல்லாமல் வரவு செலவு இருக்கும் படியாகவும், தேர்தல் வருகிற சமயத்தில் செலவு இனத்தை அதிகப்படுத்தாமலும் இருக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரை வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, Sir, my submission is that proper budgeting has not been done. Even on the previous occasion. I have pointed this out. In spite of that, the Hon. the Finance Minister is now coming before this House for regularising the excess expenditure. If certain things had been foreseen, this excess expenditure could have been avoided. This has, of late, become a very common affair. This should be avoided. The Public Accounts Committee has, of course, been pointing out the irregularities. In its report on the Appropriation Accounts for 1956-57, in one place, the Public Accounts Committee has stated—

‘The Committee finds it difficult to understand how funds can be provided for expenditure on New Services (which could have received lesser priority) without meeting the more pressing immediate commitments and unavoidable expenditure of the departments concerned.’

In another place in the same report, it says—

‘The Committee wishes to emphasise the seriousness and the irregularities in spending money in excess of the final grants and suggest that in order to avoid the recurrence of such instances in future the Government may consider the question of obtaining adequate supplementary grants in the August session also in order to reduce the pressure on the Contingency Fund.’

The hon. Member Sri Kalvanasundaram spoke about the Contingency Fund. This has no bearing on the Contingency Fund. We have raised the Contingency Fund from Rs. 75 lakhs to Rs. 175 lakhs, because the Finance Minister had to come before the Assembly every time for some grant or other. To avoid this only, we have increased the Contingency Fund. But whatever it is, excess expenditure should be avoided as far as possible, and I am

14th December 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

sure the Finance Minister will have strict control over the departments and see that no such repetition takes place hereafter. Thank you, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இதிலே விவாதத்திற்கு இடம் இல்லையென்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் அடிப்படையான ஒரு பிரச்சனையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதுவும் அவர்கள் சொல்லும்போது கவர்னரின் உரையை பகிஷ்கரித்ததை விட இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதம் என்றார்கள். கவர்னரின் உரையை பகிஷ்கரித்தது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானதா, இல்லையா என்பதை அவர் 16-ந்தேதி தெரிவித்திருக்கலாம். அதை இப்போது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததன் காரணமாக மனதில் இருப்பதை அப்படியே இங்கே சொல்லிவிட்டார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு சரியாக செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது தனி பிரச்சனை. ஆனால் இப்படி செலவு செய்து விட்டு துணைமாதிரி கோரிக்கை என்று கொண்டு வருவது அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பது இன்னொரு பிரச்சனை. ஆகையால்தான் அரசியல் சட்டத்திற்கு இதுமாதிரி அதிகச் செலவு செய்வது புறம்பானதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள அங்கத்தினர்கள் அரசியல் சட்டத்தின் ஆர்டிகிள் 205-ஐ பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் : ஆர்டிகிள் 204-ல் உள்ள மூன்று பிரிவுகளையும் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.) அதில் உள்ள மூன்றாவது விதிப்படி 205-வது ஷரத்தையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

205-வது விதிப் பிரகாரம் உப மானியக் கோரிக்கையைக் கொண்டுவரலாம். இரண்டாவது இந்த விஷயம் இந்தச் சபையில் வோட்டு செய்ததற்கு மேலாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதனால் எக்ஸெஸ் டிமாண்டு என்று கொண்டுவரப்படலாம் என்று அதில் சொல்கிறது. ஆகவே அரசியல் சட்டத்திற்கு இப்படிக் கொண்டு வருவது புறம்பானது அல்ல. அதற்கு மாறாக அரசியல் சட்டப்படி இப்படிக் கொண்டுவர வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தமாதிரி அதிகமாகச் செலவு செய்வது அரசியல் சட்டத்திற்குப் புறம்பானது என்பது சட்டப் பிரச்சனை அல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இன்னொரு கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. முன்பு 75 லட்சம் என்று இருந்த கண்டிஜன்ஸி பண்டைத்தான் 150 லட்சம் என்று உயர்த்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களே. கண்டிஜன்ஸி பண்டில் இருந்து அதிகச் செலவை செய்து கொள்வது, இப்படி எதற்காக சபையிடத்தில் கோரவேண்டும் என்பது. எதிர்பாராத செலவுகளுக்காகத்தான் கண்டிஜன்ஸி பண்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. போட்ட திட்டத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்வதனால்

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

எப்படிச் செலவு செய்யவேண்டும் என்பதை சரியானபடி உணர்ந்து கொள்ளாத காரணத்தினால்தான் கண்டிஜன்ஸி பண்டில் இருந்து செலவு செய்துகொண்டு விடுவது என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கண்டிஜன்ஸி பண்டில் இருந்து செலவு செய்தாலும் கூட மறுபடியும் இங்கே வந்து சரியான முறையில் ஒரு டிமாண்டு போட்டு இந்தச் சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் அந்தச் செலவை சரி செய்ய வேண்டும். ஆகையால் கண்டிஜன்ஸி பண்டில் இருந்துதான் செலவு செய்து கொண்டோம் என்று சொல்லி இது எக்ஸஸ் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் அல்ல என்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் கண்டிஜன்ஸி பண்டிற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் கிடையாது.

இந்த சபை கூடுவதற்கு சமயம் இல்லாத காலத்தில், வேறு அவசரமான செலவு ஏற்படுமானால் அதைச் செலவு செய்வதற்காகவே இந்த கண்டிஜன்ஸி பண்டைத் தவிர செலவு செய்த பிற்பாடு, அது கண்டிஜன்ஸி பண்டிலிருந்து செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அது இந்த சபையின் ஆதரவை பெற்றிருப்பதாக எந்த சர்க்காரும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. சட்டப் பிரகாரம் இந்த சபையின் முன்னால் அதை வைத்து இதுமாதிரி செலவாகியிருக்கிறது என்று சொல்லி இந்த சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்று அதை ரெகுலரைஸ் செய்யவேண்டும். எந்த முறையில் கண்டிஜன்ஸி பண்டை உபயோகிக்கலாம் என்று ஒரு விளக்கம் கொடுத்தார்கள். அதுவும் தவறான கருத்து. இன்று நாம் யோசிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், பட்ஜெட்டை மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள்ளாக இங்கு ஆமோதிக்கிறோம் என்று சொன்னால் செப்டம்பர், அக்டோபரிலிருந்து அது தயார் செய்யப்படுகிறது. எந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் ஜனவரிக்குள்ளாக தயாராகியிருக்கிறதோ அவைகளைத்தான் அவசரமாகச் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும். ஆகவே ஒரு திட்டம் பற்றி பரிசீலனை செய்து அது முடிவாகவில்லை என்றால், அது ஜனவரிக்குள்ளாக முடிவாகவில்லை என்பதற்காக அதை ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு தள்ளிப் போட வேண்டுமா? அல்லது அது அவசியமானால் அதை மத்தியிலேயே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமா? என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவசரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய திட்டங்கள் பல இருக்கும். இப்பொழுது, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதில் இன்னின்ன திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஒருவாறாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் போது, இந்த சபை கூடி அதன் உத்தரவைப் பெற்றுத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதை துரிதமாக நடைமுறைக்கு கொண்டு வர வேண்டும். அதுதான் இந்த சர்க்காருக்கும் இந்த சபைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு. நாம் செய்கிற காரியங்கள் மிகவும் அவசியமானவை என்ற நம்பிக்கையின்பேரில் அரசாங்கம் பல காரியங்களை செய்ய கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபையைக் கூட்டித்தான் ஒவ்வொரு காரியமும் செய்யவேண்டுமென்று இருந்தால் உண்மையில் பல காரியங்களை செய்யவே முடியாது. ஒரு யஜமானின் கீழ் ஒரு ஏஜெண்ட் வேலை செய்கிறான். நம்பிக்கையின் பேரில் ஏஜெண்ட் பல சமயங்களிலும் முதலாளியைக்

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

கேட்காமலேயே நம்பிக்கையின் பேரில் பல காரியங்களை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அந்த முதலாளிக்கு அந்த ஏஜென்டின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் அந்த ஏஜென்டை உடனே நீக்கி விடலாம். அந்த முறையில்தான் இங்கு காரியங்களை நடத்த முடியுமே தவிர ஒவ்வொன்றுக்கும் சபையைக் கூட்டித்தான் சாரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்பொழுது இந்த சபைக்கு இந்த சர்க்காரின் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை என்ற முறைக்குத்தான் வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைவிட வினோதமான ஒரு கேள்வியை சின்னதுரை அவர்கள் போட்டார்கள். எட்டு வருடங்கள் இந்த சபையில் அவர் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அவர்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும், அதுவும் எதிர் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில், சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்படி அதிகமாக செலவானாலும் கூட இரண்டரை வருடங்கள் கழித்து ஏன் வருகிறீர்கள்? உடனடியாக கொண்டு வரக் கூடாதா? என்று கேட்டார்கள். கல்யாண சுந்தரமும் சிரிக்கிறார்கள். வாஸ்தவம். சிரிக்க வேண்டியதுதான். அதிகமாக செலவு ஏற்பட்டால் நமக்குள்ள அரசியல் சட்டப் பிரகாரம், நாம் வகுத்துக் கொண்டிருக்கும் சட்டசபை விதிகள் பிரகாரம் எவ்வாறு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னால் இதை ஆடிட்டர் ஜெனரலும், அக்கௌண்டன்ட் ஜெனரலும் இதை ஆடிட் செய்ய வேண்டும். அப்படி ஆடிட் செய்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிறார்கள். அதிகப்படியாக செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஏன் அதிகமாக செலவாகியிருக்கிறது என்று அந்தந்த இலாகாவை சமாதானம் கேட்கிறார்கள். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு அறிக்கையை தயார் செய்கிறார்கள். அது ஒரு பெரிய புஸ்தகம். அதை சின்னதுரை அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்களோ இல்லையோ, தெரியாது. பெரிய புஸ்தகம் அது, பார்த்தாலே பயமாயிருக்கும். அதைப் பார்த்தால்தான் எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, நான் இந்த சபைக்கு சிபார்சு செய்வேன், அடுத்த தடவையாவது சின்னதுரையை பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் போட்டு வைக்க வேண்டுமென்று.

SRI P. S. CHINNADURAI : ஏற்கெனவே நான் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இருந்திருக்கிறேன். அந்தப் புத்தகத் தையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் ஏதாவது ஒரு சாக்குப் போக்கு சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அவர்களே சொல்லட்டும் என்றுதான் அதைச் சொன்னேன். அவர், பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இருந்து விட்டு இப்படிச் சொல்கிறார்களே, அப்பொழுது அவர்கள் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்து கொண்டு என்ன பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. (ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை: காரியங்களை ஒன்றும் மறைக்க வேண்டாம்). இதில் மறைக்கிற சமாசாரம் ஒன்றுமில்லை. இந்த சர்க்காருக்கு தொடர்பில்லாத, யாருக்கும் கட்டுப்படாத ஆடிட்டர் ஜெனரலும், அக்கௌண்ட் ஜெனரலும் அதை பரிசீலனை செய்து

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

வருகிறார்கள். அப்படி பரிசீலனை செய்து ஒரு அறிக்கை தயார் செய்கிறார்கள், குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லி இது தவறு, இது சரி என்று சொல்லி ஒரு அறிக்கையை நமக்கு முன்பு வைக்கிறார்கள். அது வருவதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகிவிடுகிறது. ஜூன் 30-ம் தேதிக்குள்ளாக அல்லது ஜூலை 31-ம் தேதிக்குள்ளாக கணக்குகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அதை மீறி கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது அப்படி கொடுக்காமலிருந்தால், கணக்குகளை கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லியிருப்பார்கள், ரிப்போர்ட்டில். முன்பெல்லாம் பரிசீலனை செய்து வர இரண்டு, மூன்று வருடங்கள் ஆகி வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக கிடைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிற்பாடு பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி அந்த அறிக்கையை பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவர்களும் பரிசீலனை செய்த பின்னர், அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் இந்த சபை முன்வைல் இந்த டிமாண்டை கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. மே மாதம் முடித்து நமக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள், ஆனால் அது இப்பொழுதுதான் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது என்று சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, சர்க்காரைப் பொறுத்த மட்டில் காலதாமதம் இல்லை. அதிகமாக செலவழித்ததுபற்றி இதன் மூலம் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இந்த டிமாண்டை இங்கு கொண்டு வருவதில் எந்தவிதமான காலதாமதமும் ஏற்படவில்லை என்று சின்னதுரை அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொரு புகாரும் சொன்னார்கள். செலவினங்கள் விவரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று. இங்கு வைத்திருக்கிற அறிக்கையைப் பார்த்தால் விவரமாக இல்லாமல் சுருக்கமாகத்தான் விஷயங்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், இதை மட்டும் படித்து ஒன்றும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆடிட் ரிப்போர்டை படிக்க வேண்டும். பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் படிக்க வேண்டும். இரண்டையும் படித்து விட்டு இதைப்பார்த்தால்தான் விஷயத்தை புரிந்து கொள்ள முடியும். போதுமான விவரங்கள் இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை பிரிண்ட் செய்து உங்கள் முன் வைக்கவேண்டுமென்று, இருக்க முடியாது. படிக்காதவர்கள் என்னதை வைத்தாலும் படிக்க மாட்டார்கள். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டின் விவரங்கள், பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் விவரங்கள் எல்லாம் சேர்த்து அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்காக ஒரு குறிப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது முழு விவரமும் அல்ல. ஆகவே, இதில் போதுமான விவரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற புகார் செய்கிறவர்கள் நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய எல்லா அறிக்கைகளையும், எல்லாத் தகவல்களையும் பார்க்காமல் சிறு குறிப்பை மட்டும் பார்த்துச் சொல்லும் புகாராய்தான் இருக்கிறது என்று தாழ்மையாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக அதிகமாக செலவாகியிருக்கிறது என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. 'அதுவும் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், கொடுத்திருக்கக்கூடிய சமாதானத்தில் தவிர்க்க முடியாதது என்று கண்டிருக்கிறது, அதுவே

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

தவறு என்று சொன்னார்கள். பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இன்றைக்கு, இரண்டு விதமான விஷயங்கள் அதன் முன்னால் வருகிறது. ஒன்று, அதிகமாக செலவு, ஒன்று குறைந்த செலவு. இரண்டையும் பரிசீலனை செய்கிறார்கள். அதில் அதிகமான செலவுக்காகத்தான் சட்டசபையின் முன்னால் வர வேண்டியிருக்கிறது. இந்த சபையில் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியையும் மீறி பேசக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த அறிக்கை மூலம் இன்று ஒருவரும் அதிகமாக செலவு செய்யக் கூடாது என்று சொல்வோமானால் சில சமயங்களில் அந்த மனப்பான்மைதான் இன்று அதிகமாக அதிகாரிகள் மனதில் இருக்கிறது, என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏன் அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படவேண்டும்? கேட்பதை கூடுதலாகவே கேட்டு வைக்கலாம். மிச்சம் வருமானால் மிச்சம் வரட்டும், என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அது, இங்கு மட்டுமல்ல. மத்திய அரசாங்கத்திலும் அதேமாதிரி இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் மட்டுமல்ல, இந்த முறை வழங்குகிற இங்கிலாந்தில் கூட இப்படித்தான் இருக்கிறது.

ஆகையினால் இன்றைக்கு நாம் இரண்டுக்கும் மத்தியில் இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துப்பார்க்கவேண்டும். நாம் ஏதாவது அதிகமாக செலவு செய்திருக்கிறோமா என்பதைப்பற்றி நாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெளிவாக விளங்கும். அதோடு முக்கியமாக போடப்பட்டுள்ள திட்டங்களுக்கு எல்லாம், பட்ஜெட் போடும்போது கூடிய மட்டும் கம்மியான அளவுக்கு போட்டு, பின்னால் அதிகமான அளவு வேண்டுமென்றால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துத்தான் குறைவான அளவுக்குத்தான் போடுகின்றோம். அதல்லாமல் பணத்தை அஜாக்கிரதை காரணமாக—எந்த இலாகாவாக இருந்தாலும் சரி—செலவு செய்திருந்தாலும் சரி, நாம் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியிலே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அங்கே இருந்து கொண்டு யார் இம்மாதிரி தவறுகளை செய்திருந்தாலும் அந்த இலாகா அதிகாரிகளை கேள்விகள் கேட்கிறோம். முக்கியமாக பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது அதிகச் செலவு எதில் ஏற்பட்டிருக்கிறது, குறைவான செலவு எதில் ஏற்பட்டிருப்பது என்பது பற்றி அல்ல, அவசியமாக எந்தெந்த இனங்களில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, எந்தெந்த இனங்களில் வீணாக பணம் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் முக்கியமாக கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏனென்று சொன்னால், 'அதிகச் செலவாக இருந்தாலும் சரி, குறைவான செலவாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளில் எல்லாம் கணக்கில் தவறு ஏற்படுவதில்லை. உண்மையான தவறுகள் ஏற்படுவது எப்படியென்றால், கணக்குகளைப்போட்டு, அதன் மூலமாக எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் ஆக்குவது, வீணாக பணத்தை கையாண்டு விடுவது, எந்தவிதமான அவசியமும் இல்லாமல் செலவு செய்து நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துவது போன்றவைகளைத்தான் நாம் முக்கியமாக

11
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

கண்டிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரிப்பட்ட தவறுகள் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன் . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவ்விதம் எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அம்மாதிரிப்பட்ட தவறுகள் ஏதாவது இருந்தால் அவற்றையெல்லாம் இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் கவனிக்கவேண்டும், அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இது சபையில் வைப்பதற்கு அவகாசம் கோரப்படுகிறது. அதல்லாமல் எக்ஸஸ் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது, அவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. உண்மையாகவே செலவு செய்ததினால் ஏதேனும் வீணாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது எங்காவது லஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? எங்காவது பொதுப்பணம் நஷ்டமடைந்திருக்கின்றதா என்பதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் இதை நாம் பரிசீலனைக்கு வைக்கிறோம். இவ்விதம் தவறுகள் ஏதாவது நடந்திருந்தால்—அதை செய்தது மந்திரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களை தண்டிப்பதற்கு நாம் தயாராகவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில், குற்றங்குறைகளை எடுத்துச்சொல்லும்போது அந்தந்த இலாக்காக்களில் உள்ளவர்களை கேள்விகள் கேட்டு அவர்களை கண்டிப்பதற்கு நான் என்றுமே தயங்கவில்லை, தயங்கவும் மாட்டேன் என்பதை அதிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்பதை இந்த சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் பார்த்தால் குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு எந்தவிதமான குற்றங்குறைகளும் இல்லாமல் நல்ல முறையில், நமக்குத் தெரிந்த அளவில் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்றுதான் நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். அந்த முறையில் பார்த்தால், நம்முடைய நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், குற்றங்குறைகளே இல்லை என்று நான் சொல்லவரவில்லை—குறைகள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த சபைக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்ற எந்த ராஜ்யத்தினுடைய நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த நாட்டினுடைய நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, நிர்வாக முறையில் சென்னை அரசாங்கம்—அமைச்சர்களைப்பற்றி வேண்டுமானால் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம்—நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்திவருகிறார்கள், இதிலுள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் திறமையாக வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் பெருமைபடக்கூடிய அளவுக்கு சொல்ல முடியும் என்பதை இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் அதிகாரிகள் எல்லாம் சர்வாதிகாரிகளாக நடந்து கொள்கிறார்கள், அவர்கள் டம்பமாக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் வீணாக அவர்கள்மேல் பழியை சொல்லுவது, நல்ல முறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள்

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

மேல் வீணான பழியை சொல்லுவதுமட்டுமல்ல, அவர்களின் உற்சாகத்தையும் கெடுப்பதாக இருக்கும் என்பதை நான் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் வற்புறுத்திச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சரியாக பட்ஜெட்டை தயாரிக்க முடியாதா, குறிப்பிட்ட செலவுகளுக்கு அதற்கு தகுந்தபடியான தொகை மட்டும் கேட்கக் கூடாதா என்று இங்கு கேட்கப்பட்டது. அதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஒரு கட்டிடம் கட்டுவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தோம் என்று வைத்துக்கொண்டால், அதற்கு பட்ஜெட்டில் ஒரு லட்சத்தி இருபது ஆயிரம் என்று கேட்டிருப்போம், அதன் பின்னால் கட்டிட சாமான்கள் விலை உயர்ந்து விடலாம், அல்லது அதற்கு போடப்பட வேண்டிய அஸ்திவாரம் இன்னும் அதிகமாக போடவேண்டியிருக்கலாம், இதன் காரணமாக கூடுதலாக 20 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டும் என்று கேட்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். இந்த காரணங்கள் எல்லாம் உண்மையான காரணங்களாக இருக்கலாம். சில நோட்டுகள் எனக்கு போதிய காரணங்கள் இல்லாமல் பல இலாக்காக்களிலிருந்து வருகின்றன—இன்னின்ன இலக்காக்கள் என்று நான் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை—அவைகள் எல்லாம் வேண்டுமென்றால், பத்து சதமானம் அல்லது பதினைந்து சதமானம் என்றிருந்தால் கூட நல்லதாக இருக்கும், அதல்லாமல் ஒரேயடியாக இரண்டு மடங்கு அல்லது இரண்டரை மடங்கு என்று கேட்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் போதிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருவதின் காரணமாக இப்போது அம்மாதிரிப்பட்ட குறைகள் மிகவும் குறைந்து வருகின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நடந்து கொண்டிருப்பதை விட இன்னும் கணிசமாக, இன்னும் நிர்ணயமாக, மதிப்பீடு போடுவதில் முடியாதா என்று கேட்கலாம், இப்போதுள்ள நிலையில் இவ்விதம் ஆயிரம் என்று வித்தியாசம் வருவதெல்லாம் லட்சக்கணக்கில் வருகின்றது, இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து வரும்போது கோடிக்கணக்கில் காட்சியளிக்கின்றது. இதையெல்லாம் மாற்றி நிர்ணயமாக ஒரு தொகையை மட்டும் குறிப்பிட முடியாதா என்று கேட்டால் இப்போதுள்ள நிர்வாக அமைப்பில் இதைவிட ஒன்றும் செய்ய முடியாது, வேறு ஏதாவது அமைப்பு வந்தால், அல்லது செலவுகள் எல்லாம் செய்தபிறகு, இந்த சபையின் முன்னால் கொண்டு வந்தால் போதும் என்ற அமைப்பு வந்தால் வேண்டுமானால் இதைவிட நிர்ணயமாக ஏதாவது செய்யலாமே தவிர இப்போதுள்ள அமைப்பில் இதைவிட கூடுதலாக ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் அதிக செலவாக தென்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. கோடிக்கணக்கில் தென்படுவதற்கு காரணம் என்ன என்பதையும் நாம் சற்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதாவது இந்தக் குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் (56-57) தான் ஆந்திர

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

பிரிவினை நடந்தது, மலபார் பிரிவினை ஏற்பட்டது. அதோடு 56-57-ல் தேர்தல் நடைபெற வேண்டியிருந்தது. அதன் காரணமாக முறையாக கொண்டுவரக்கூடிய பட்ஜெட் பெப்ரவரி-மார்ச்சில் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆகவே டிசம்பர் மாதத்திலேயே இடைக்கால பட்ஜெட் ஒன்று தயார் செய்து சபை முன் வைக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் பின்னால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் வந்து சபை கூடியதும் அந்த வருஷத்திற்கான சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் கொண்டு வர முடியாமல் போய்விட்டது. சாதாரணமாக இதில் அதிகச்சிலவு வந்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இதில் முக்கியமாக பலரும் சிவில் வொர்க்ஸ் என்ற இனத்தில் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக தெரிவித்தார்கள். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் மிகவும் குத்தலாக, அவர்கள் எப்போதும் பேசுவது போல், பேசினார்கள், தேர்தல் காலத்திற்காகத்தான் இந்த தொகை அவ்வளவாக செலவு செய்யப்பட்டதோ என்றுள்ள அளவுக்கு—ஏதோ நினைத்த மாத்திரத்தில் அதிகமாக செலவு செய்து விட்டிருக்கிறோம் என்ற அளவுக்கு—சொன்னார்கள். நாம் செய்கின்ற செலவுகள் விபரம் எல்லாம் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி முன்னால் வருகின்றது. இதன் செயர்மென் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அம்மாதிரி ஏதாவது முறைகேடாக செலவு செய்யப்பட்டிருந்தால், அதைக் கண்டிப்பதற்கு கமிட்டிக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது, அவ்விதம் கண்டிக்கவில்லை என்று சொன்னால் இவ்விதம் சொல்லப்படும் புகார் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டிக்கு எதிராக சொல்லப்படும் புகாராகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதல்லாமல் ஏதோ தங்களுக்காக வேண்டி அல்லது காங்கிரஸ்—கட்சிக்காக வேண்டி செலவு செய்து விட்டார்கள் என்ற முறையில் காங்கிரஸ் கட்சியின்மேல் அவசியமாக கல் எறிவது என்பது, கல் பட்டாலும் சரி, படவில்லையென்றாலும் சரி—என்ற முறையில் சொல்ல முயற்சி செய்வது நல்லதல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்ற செலவுகளுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையில் தெளிவான முறையில் விளக்கங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் முக்கியமாக ஸஸ்பெண்ட் அக்கௌண்ட்—கணக்கிலிருந்து இந்தத் தொகை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலும் முக்கியமான கணக்கில்தான் இருக்கிறதே தவிர திருப்பி இதை வரவு வைத்து கணக்காக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைமாநல்ல—என்று சொல்வது போல் தான் இதில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸஸ்பெண்ட் அக்கௌண்ட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தொகைக்கு வரவு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தற்காலிகமாக இதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கணக்கு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இதில் ஸஸ்பெண்ட் அக்கௌண்ட்டில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதல்லாமல் கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியது போல், அமைச்சர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் எடுத்து செலவு செய்யவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பலர் நினைத்திருக்கலாம், அமைச்

14th December 1959] [Sri C. Subramaniam]

சர்கள் எல்லாம், அல்லது அதிகாரிகள் எல்லாம் தங்கள் இஷ்டம் போல் எடுத்து செலவு செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்திருக்கலாம். கனம் சின்னதுரை அவர்களுடைய குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதுள்ள நிலையில் அவ்விதம் செலவு செய்யக்கூடிய அதிகாரிகள் ஒருவரும் இல்லை. அவர்களை போதிய நாங்கள் கவனித்துத்தான் வருகிறோம்—கனம் சின்னதுரை அவர்கள் வேண்டுமானால் இந்தப்பக்கம் வரும்போது எப்படி நடக்குமோ தெரியாது—இப்போதுள்ள நிலையில் நிர்வாகத்தின் லகான் எல்லாம் நம்மிடம்தான் இருக்கிறது. லகான் இல்லாத குதிரைகளை நாங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. லகானை இழுத்து வைத்துக்கொண்டு போதிய அளவு கண்காணித்துத்தான் வருகிறோம், அதைத்தான் இப்போதுள்ள நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நிரூபித்துக்காட்டுகின்றன என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நாம் ஏற்கனவே கணக்கிட்ட அளவிற்கு—கணக்கு அளவிற்கு—அதிகமான செலவு இது என்பதுதான் நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது. அதே மாதிரியாக, மதிப்பிட்ட அளவுக்கு செலவழித்துவிடலாம் என்றும் நினைப்பதற்கில்லை. ஏனென்றால் சில இனங்களில் மதிப்பிட்ட விடக் குறைந்த அளவிற்குச் செலவழித்திருக்கிறோம். ஆனால் இத்தகைய நிலைமை, எந்தக் கட்சி அதிகாரத்தில் இருந்தாலும், எந்த அதிகாரிகள் நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும், இருக்கத்தான் செய்யும். நான் இவ்வாறு கூறும்போது, இந்த சபை சம்பந்தமாகவோ லோக சபை சம்பந்தமாகவோ இவ்வாறு கூறவில்லை. இப்படிப்பட்ட அமைப்பிலே 150 வருஷங்களாக இயங்கிவரும் இங்கிலாந்திலும் கூட, அங்குள்ள திறமைபெற்ற அதிகாரிகளைக் கொண்டு செயலாற்றிவரும்போதும் கூட, இந்த நிலைமை இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதை அனுசரித்துத்தான் அரசியல் சட்டத்தில் 250-வது விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். ஆகையால், எந்த விதமான தவறும் நடந்து விடவில்லை. தவறுகள் நடக்குமானால் அவை கண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் விவரங்கள் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டிக்குப் போகின்றன. பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியானது எல்லா விதமான சமாதானங்களையும் கேட்ட பிறகு, தவறுகள் நடந்திருப்பதாகக் கருதினால் தவறுகளைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று கூறுகிறோம். இந்த அறிக்கை வரும் வரை நான் காத்திருப்பதில்லை. பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் தவறுகள் என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் போதே, தவறுகளைத் தவிர்க்கவும் சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கண்டிக்கவும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துவருகிறேன் என்பதை இந்த சபைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த விஷயத்தில் சர்க்காருடைய துரதிர்ஷ்டம் என்ன வென்றால், நமது நிர்வாக அமைப்பின் கீழ் லட்சக்கணக்கான விவகாரங்கள் நடக்கும்போது குற்றமுள்ள விவகாரங்கள் மட்டும் தான் குறிப்பிடப்படுகின்றன. நன்றாக நடத்தப்படும் விவகாரங்கள் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. ஆடிட்டர்கள் எது எதில் குற்றம் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கிறார்கள் ; லட்சக்கணக்கான விவ

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1959]

காரங்களில் குற்றமுள்ள 20, 40 விவகாரங்களை எடுத்துக்காட்டி விடுகிறார்கள். அவைகளைப் பார்ப்பவர்களுக்கு எல்லாம் குற்றமயமாக இருப்பதாக—தவறுமயமாக இருப்பதாக—தோன்றலாம். நன்றாக நடந்த விவகாரங்களை அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டியதில்லை. அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் குற்றமுள்ள 20, 30 விவகாரங்களைப் பார்த்துவிட்டு எல்லாமே குற்றமயமாக இருக்கிறதென்று நினைத்து விடக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மந்திரிகளுக்குத் திறமை இருக்கிறதோ இல்லையோ, நமது நிர்வாக அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், நம்மிடம் நல்ல நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது. நம்மிடம் திறமையான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். மேலும், நமது நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியும் உத்வேகமும் உள்ள அதிகாரிகள் பலர் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். எல்லா அதிகாரிகளுமே நன்றாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை, நன்றாகப் பணியாற்றப்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அதிலும், இளைஞர்களாக இருக்கும் பல அதிகாரிகள் நாம் மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய வகையில் பணியாற்றுகிறார்கள்; அதற்காக அவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுவது நம் கடமை. அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், அவ்வாறு தவறு செய்யக்கூடாது என்று அவர்களைக் கண்டிப்பதும் நம் கடமை. இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: We will now take up the Voting on the Demands for Grants for excess expenditure in the year 1956-57.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1956-57.

(1) DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,580 under Demand II—Excise Department.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,580 under Demand II—Excise Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I beg to move—

“That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 3,78,851 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.”